

Arrest

nr. 250 201 van 1 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Russisch staatsburger bent en een moslim van Ingoesjetische origine. U bent geboren in 1984 te Magadan in de Russische Federatie. In 1992 vertrok u met uw familie uit Magadan en u werd naar uw grootouders gestuurd in Surkakhi, Ingoesjetië. In het vijfde leerjaar verhuisde u met uw gezin naar Trotskoe, Ingoesjetië. In 2001 vertrok u naar Sint-Petersburg om te studeren. U studeerde rechten. Na uw studies woonde u afwisselend in Sint-Petersburg en Moskou. In augustus of september 2017 begon u te werken voor de firma 'Titan Service' als adjunct-directeur van de kerncentrale in Sosnovy Bor, LAES II, te Sint-Petersburg. Deze centrale werd beveiligd door verschillende firma's, waaronder Rosatom, het Russisch staatsbedrijf gespecialiseerd in kernenergie. Kort na uw indiensttreding werd een tender gelanceerd om de beveiliging van de site te centraliseren bij

één firma. Dit contract betekende een maandelijkse uitbetaling van 50 miljoen roebel. De tender ging tussen drie bedrijven, waaronder Rosatom zelf. Om het beveiligingscontract in de wacht te slepen, moesten de bedrijven verschillende controles doorstaan. Nadat u in dienst was getreden, werd u door medewerkers van Rosatom gevraagd om opkomende controles op voorhand te melden aangezien uw voorganger dit ook deed. U besloot evenwel om hier niet in mee te gaan. Op een dag vroegen FSB medewerkers u om een valse bom op de site binnen te smokkelen als test voor de veiligheidsdiensten. Deze test vond plaats rond 21 oktober 2017. U had niemand geïnformeerd over deze valse bom op het terrein, waardoor de bewakers van Rosatom deze bom niet detecteerden en ze dus niet slaagden voor de test. Als gevolg hiervan liep Rosatom niet alleen de tender mis, maar werden ook verschillende werknemers ontslagen en/of gestraft met een geldboete. U werd vervolgens bedreigd door medewerkers van Rosatom omdat u hen niet op voorhand had ingelicht over de test. Op 26 oktober 2017 werd u aangereden door een UAZ-wagen met daartintwee medewerkers van Rosatom, waaronder ene V. (...), en waarbij één van hen u in elkaar sloeg. U belandde in het ziekenhuis. Na uw vertrek uit het ziekenhuis verbleef u bij een kennis van u in Sint-Petersburg, A. (...). Ongeveer 8 à 9 dagen later ging u terug naar uw werk in Sosnovy Bor. U was namelijk de enige die bepaalde toegangsdocumenten mocht ondertekenen. Nadat de onderhandeling met uw vervolgers over een schadevergoeding op niets uitdraaide, besloot u ongeveer een maand na het incident om een klacht tegen hen in te dienen. Zodra V. (...) van de klacht vernam, diende hij een tegenklacht in. De MVD besloot de zaak naar het parket te sturen waardoor er een rechtszaak kwam. Ondertussen bleef u tewerkgesteld in Sosnovy Bor. Sinds V. (...) van uw klacht had vernomen, kreeg u continu telefoontjes van uw vervolgers die met een 'bezoekje' bij u thuis dreigden. U nam vrijwillig ontslag in april 2018. Daarna besloot u terug te keren naar Ingoesjetïë. In Ingoesjetïë kreeg u over de periode van één maand drie telefoontjes van vrienden in de buurt die u erop wezen dat Russen in UAZ-wagens u aan het zoeken waren. Daarop besloot u naar Moskou te trekken. U verbleef er anderhalve maand. In juni 2018 vertrok u legaal uit uw land van herkomst met een origineel paspoort en visum. U diende op datum van 27 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: twee psychologische attesten, foto's van uw beschadigde auto, foto's van uw verwondingen, foto's van uw werkbadge, een foto van uw werkwagens, foto's over uw werkactiviteiten, uw werkcontract, een attest van uw werk, foto's van uw medisch boekje, foto van een oproepingsbriefje, een kopie van uw binnenlands Russisch paspoort, uw rijbewijs en uw origineel buitenlands paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Zo blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat u sommige zaken vergeet en dat u 'niet helemaal in orde bent' (CGVS 05/02/20, p. 7, 11). Daarnaast bent u zenuwachtig en heeft u stress. Na grondige analyse blijkt evenwel dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Vooreerst wordt opgemerkt dat de psychologische attesten, die u ter staving van uw problematiek voorlegt, uiterst summier zijn en slechts enkele zinnen bevatten. In dit kader kan van een verzoeker echter minstens verwacht worden dat hij een uitgebreid en gedetailleerd medisch attest zou neerleggen, wat in casu niet het geval is. De inhoud refereert naar de symptomen die u ervaart en er wordt gesteld dat er zich in casu een psycho-traumatische symptomatologie voordoet. Er wordt opgemerkt dat uw diagnose werd gesteld op basis van slechts twee consultaties (CGVS 05/02/20, p. 11). Hieruit volgt dan ook dat deze attesten op geen enkele manier uitsluitel kunnen bieden met betrekking tot de werkelijkheid, de draagwijdte of de ernst van de diagnose. Gegeven bovenstaande kan uit deze attesten geenszins worden afgeleid dat u in het bijzonder aan geheugenproblemen zou lijden, laat staan dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. Bijgevolg werden er u in dit kader geen specifieke steunmaatregelen verleend. Hoewel er verder begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u zenuwachtig bent en u stress ervaart, rechtvaardigt dit geen bijkomende steunmaatregelen. Het is immers niet onlogisch dat een verzoeker enige vorm van stress ervaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Hierbij wordt overigens opgemerkt dat u in het begin van beide persoonlijke onderhouds gesprekken expliciet aangaf dat u zich zowel fysiek als mentaal in staat voelde om het interview te doen en dat u ook op het einde van uw interviews geen problemen aanhaalde in dit kader (CGVS 05/02/20, p. 2, 18; CGVS 09/07/20 p.3, 19). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest vervolgd te worden door medewerkers van Rosatom. U baseert zich hiervoor op een aanrijding van uw wagen door deze medewerkers, het feit dat u daarna door hen

fysiek werd aangevallen en ze u in Ingoesjetië zijn komen opzoeken samen met de vele dreigtelefoontjes die u van hen kreeg. U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door enkele divergerende verklaringen. Zo legt u verwarrende en veranderlijke verklaringen af over het moment waarop u dreig telefoons begon te krijgen van uw vervolgers. Enerzijds verklaart u meermaals dat de dreig telefoons begonnen vanaf het moment dat u een klacht had ingediend tegen V. (...) en Rosatom, meer bepaald vanaf het moment dat V. (...) kennis had genomen van uw klacht (CGVS 05/02/2020 p. 10 en CGVS 09/07/2020 p.8, 10 en 12). U zegt daarenboven dat van zodra V. (...) vernomen had van uw klacht, hij dezelfde dag nog een tegenklacht indiende en u daarvan ook op de hoogte bracht (CGVS 09/07/20 p.13). Anderzijds beweert u echter dat u al telefonisch bedreigd werd nog voor het moment dat V. (...) u vertelde over zijn tegenklacht (CGVS 09/07/20 p.13-14). U werd hierop gewezen op de volatiliteit en het moeilijk verzoenbare karakter van uw verschillende verklaringen. Immers vallen de beweerde eerdere telefonische bedreigingen die u inroept moeilijk te rijmen met uw herhaalde uiteenzetting als zouden de telefonische bedreigingen zijn gestart nadat uw vervolger kennis had genomen van uw klacht en dus ook nadat hij diezelfde dag zelf een tegenklacht indiende. U beperkte uw repliek evenwel louter tot het vasthouden aan één versie van de feiten, namelijk dat u reeds voor de klacht bedreigingen ontving. Geconfronteerd met het feit dat u eerder wel degelijk het tegenovergestelde beweerde en verschillende malen de dreig telefoons situeert vanaf de kennisname van uw klacht door V. (...), maakt u een vergezocht onderscheid tussen de verschillende soorten bedreigingen en zegt u dat de bedreigingen voor zijn kennisname van de klacht eerder bedreigingen waren in de trant van: "ga weg" en na zijn kennisname van de klacht veranderden het in werkelijke doodsb bedreigingen (CGVS 09/07/20 p.14). Deze gekunstelde redenering is echter geenszins in staat bovenstaande incoherentie te verklaren. Het feit dat u dergelijke volatiele verklaringen aflegt over het begin en de aanleiding van de dreig telefoons, trekt de gehele geloofwaardigheid van de dreig telefoons op zich in twijfel.

Daarnaast bent u ook tegenstrijdig over zowel de omvang als effectiviteit van de geldboete waartoe V. (...) door de rechtbank veroordeeld zou zijn ten gevolge van uw klacht. Ten eerste verandert het bedrag van de geldboete voortdurend doorheen uw relaas. Zo zegt u eerst dat hij veroordeeld zou zijn tot een geldboete van slechts 3500 roebel (CGVS 05/02/20 p.11). Even later is dit nog maar (een overigens hypothetische) 1500 roebel (CGVS 05/02/20 p.11, 14-15) en nog later zegt u dat u het niet weet maar dat A. (...) vertelde dat hij een geldboete tot 7000 roebel zou krijgen. Bovendien ontkende u hierop categoriek dat u eerder gewag zou hebben gemaakt van de voornoemde bedragen van 1500 en 3500 roebel (CGVS 09/07/20 p.16). Naast de omvang van de geldboete bent u ook tegenstrijdig over het feit of u überhaupt wel zeker weet of hij effectief veroordeeld werd tot een geldboete. Gevraagd naar wat u wist over het verloop van de procedure verklaarde u eerst letterlijk: "Proces is al geweest, zonder mij. [...] Ik weet alleen dat hij een boete kreeg van 3500 roebel. Die zaak is afgesloten. [...]]" (CGVS 05/02/20 p. 11), daarna weet u het echter plots zelf niet meer en zegt u dat A. (...) u louter vertelde dat hij een lage boete zou krijgen (CGVS 05/02/20 p.14-15) en nog later zegt u dat zelfs A. (...) niet wist of V. (...) nu al dan niet veroordeeld werd tot een geldboete maar dat het pure speculatie was (CGVS 09/07/20 p.15). Bovenstaande tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de waarschijnlijkheid van de gerechtelijke procedure tegen V. (...) en ondermijnen zo verder uw gehele geloofwaardigheid.

De dreig telefoons en de rechtszaak tegen V. (...) en Rosatom zijn nochtans cruciale elementen binnen uw relaas. U verklaart immers zelf dat deze rechtstreeks hebben bijgedragen aan uw definitieve vertrek uit Rusland. Na de mislukte veiligheidstest en het auto-ongeval bleef u gewoon verder werken in de kerncentrale omdat u hoopte dat de problemen wel zouden overwaaien (CGVS 09/07/20 p.12). Het is pas nadat u de dreig telefoons begon te krijgen dat u besepte dat ze u niet met rust zouden laten en u besloot te vertrekken. Gelet op het gegeven dat de dreig telefoons en rechtszaak zulke belangrijke onderdelen uitmaken van uw asielrelaas, kan op zijn minst verwacht worden dat u ter zake meer coherente en eenduidiger verklaringen zou afleggen. De vaststelling dat u evenwel volatiele en onderling divergerende verklaringen aflegde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw gehele asielrelaas.

Voorts wordt uw geloofwaardigheid ook aangetast door enkele weinig aannemelijke en onlogische gebeurtenissen. Zo is het ten eerste weinig waarschijnlijk dat de FSB u een valse bom zou laten plaatsen op de site die door medewerkers van Rosatom zou moeten worden gecontroleerd op veiligheid zonder dat de FSB Rosatom zelf van deze controletest op de hoogte zou brengen. Volgens uw verklaring heeft de FSB namelijk nauwe banden met Rosatom en maakten de twee FSB-agenten die u benaderden zelf deel uit van Rosatom (CGVS 05/02/20 p.16; CGVS 09/07/20 p.4). Uit uw verklaringen blijkt dat de FSB ervan uitging dat u de medewerkers van Rosatom zou inlichten over de aanwezigheid van deze valse bom tijdens hun controle van jullie site (CGVS 09/07/20 p.4-5). Achteraf, na de mislukte controle, vroegen de FSB'ers u ook om alsnog een papier te ondertekenen dat de controle door

Rosatom gelukt was om zo het resultaat van de tender te manipuleren (CGVS 09/07/20 p.6-7). Aangezien het om zo'n monstercontract ging zou dan toch ook verwacht kunnen worden dat de FSB en Rosatom zich beter zouden organiseren indien ze werkelijk fraude wilden plegen. Het is dan ook opmerkelijk dat de FSB de (beslissings)macht aan een derde (die op dat moment overigens nog maar twee maanden daar werkte) zou geven en hem een dergelijke sleutelrol te laten spelen bij deze tender en dus inzake het lot van Rosatom. Zelf verklaart u hierover dat de FSB er van uit ging dat u Rosatom wel op de hoogte zou brengen omdat uw voorganger dat ook steeds deed (CGVS 09/07/20 p.5). Het loutere feit dat uw voorganger Rosatom steeds vooraf waarschuwde bij controles en dat u dat daarom ook zou doen, lijkt echter een nogal sterke aanname in verhouding met wat er op het spel staat. Bovendien kan er op gewezen worden dat u zelf verklaart altijd geweigerd te hebben om deel te nemen aan fraude en diefstal binnen het bedrijf (i.t.t. uw voorganger) (CGVS 05/02/20 p.8; CGVS 09/07/20 p.7). U verklaart letterlijk: "Ik heb ook altijd gezegd dat ik niet bereid was iets illegaals te doen en dat wisten ze." (CGVS 09/07/20 p.7). Ook vertelt u zelf dat u niet meteen akkoord ging om mee te spelen in de veiligheidscontrole maar wel eerst enkele garanties vroeg, zoals een schriftelijk akkoord van uw directeur en de aanwezigheid van camera's (CGVS 05/02/20 p.8). Deze camera's zouden er bovendien later toe leiden dat het incident niet gewoon onder de mat geveegd kon worden maar dat verschillende werknemers van Rosatom strafrechtelijk vervolgd werden (CGVS 09/07/20 p.6, p.11). Geconfronteerd met het feit dat het dan toch zeer risicovol is voor de FSB om het lot van de tender in de handen te leggen van iemand die altijd al geweigerd heeft deel te nemen aan fraude, verandert u uw eerdere verklaringen en zegt u dat u nooit letterlijk geweigerd had tegenover de FSB en bij aanbiedingen tot fraude altijd dubbelzinnig antwoordde om uzelf in te dekken (CGVS 09/07/20 p.11-12). U antwoordde naar eigen zeggen op het verzoek om toekomstige controles door te geven met "we zullen zien" (CGVS 09/07/20 p.12). Hoewel deze repliek inderdaad geen letterlijke weigering om deel te nemen aan de fraude betreft, kan deze repliek in hoofde van de FSB en Rosatom bezwaarlijk als positief worden beschouwd, laat staan dat zij hieruit een geruststellende instemming van uw kant zouden kunnen afleiden. Er kan daarentegen worden verwacht dat een dergelijke houding van uwentwege bij uw belagers minstens moet geleid hebben tot een zekere behoedzaamheid en doortastendheid. Bovendien moet in deze met klem worden benadrukt dat uw eigen bedrijf, Titan II, eveneens aan de tender deelnam en dus een rechtstreekse concurrent was van Rosatom (CGVS 05/02/20 p.8). In die context kan redelijkerwijs worden gesteld dat het van elke logica gespeend is dat de FSB net op iemand van dit bedrijf zou gaan rekenen om informatie over een controle door te geven en dat de FSB er dus zomaar van zou uitgaan dat u uw eigen werkgever zou benadelen, zonder enige garanties over uw bereidheid tot het plegen van frauduleuze handelingen, en zonder dat zij zelf hun collega's van Rosatom op de hoogte te brengen over een nakende controle. Bijgevolg worden er verder twijfels geuit bij de geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten.

Een volgende gebrek aan logica en aannemelijkheid kan gevonden worden in uw redenen om een klacht in te dienen tegen Rosatom en V. (...). U verklaart dat u een klacht indiende nadat de onderhandelingen over een schadevergoeding voor de door u geleden materiële en morele schade n.a.v. het verkeersongeval waren stuk gelopen (CGVS 05/02/20 p.9). V. (...) stelde u een geringe vergoeding voor van 25000 Roebel. Vervolgens eiste u middels uw klacht een schadevergoeding van 3 miljoen roebel (CGVS 05/02/20 p.9). Tegelijk zegt u echter dat u al van in het begin af aan wist dat uw klacht niets zou opleveren en V. (...) nooit veroordeeld zou worden tot een ernstige geldboete (CGVS 05/02/20 p.15; CGVS 09/07/20 p.15). Gevraagd waarom u een zinloze klacht in zou dienen, antwoordt u dat u gewoon iets slechts wou terug doen tegen uw vervolgers (CGVS 09/07/20 p.16). Geconfronteerd met het feit dat het toch erg risicovol is om een klacht in te dienen tegen zeer gevaarlijke personen (die u bovendien al eerder probeerden te vermoorden) louter omwille van symbolische redenen, antwoordt u dat u toch hoopte iets van compensatie te krijgen met uw klacht (CGVS 09/07/20 p.16). Opnieuw herhaalt u echter dat de gerechtelijke procedure volledig zinloos was, dat u ab initio zelfs nooit van plan was om naar de rechtbank te gaan (CGVS 09/07/20 p.15) en dat het u zelfs niet interesseert tot welke geldboete V. (...) nu uiteindelijk veroordeeld werd (CGVS 09/07/20 p.16). U slaagt er dan ook niet in een logische verklaring te geven voor de reden van uw bijzonder risicovolle klacht, wiens verregaande gevolgen bovendien mee de doorslag hebben gegeven voor uw vertrek. Voorgaand beweerde verloop zet de aannemelijkheid van uw relaas dan ook verder op losse schroeven.

Ten slotte wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd door uw opvallende gebrek aan kennis en bijhorende desinteresse aangaande de afhandeling uw eigen rechtszaak, wat op zich opnieuw moeilijk te rijmen valt met het voornoemde risico dat u nam om deze op te starten. Zo bent u niet op de hoogte van het soort zaak in dewelke uw klacht is geëvolueerd, een administratieve zaak of een strafzaak (ofschoon u zelf dit onderscheid naar boven bracht tijdens uw onderhoud), weet u niet wat er door de tegenpartij werd geëist en weet u al evenmin met zekerheid of er al een definitieve beslissing is gevallen. Enerzijds verklaart u dat het geen zin heeft om dat te weten (CGVS 05/02/20, p. 15) en dat het u niet kan schelen (CGVS 05/02/20, p. 14; CGVS 09/07/20 p.15).

Anderzijds zegt u dat het onmogelijk is om die dingen te weten te komen (CGVS 05/02/20, p. 15). Nadat u via uw vriend A. (...) te weten kwam dat het niet veel zin had om verder te gaan met deze zaak heeft u op geen enkele manier nog geprobeerd om hierover verdere informatie te verkrijgen. U verklaart dat u al in België was op dat moment en u vraagt zich luidop af of u veel geld had moeten betalen om een advocaat in te huren. U verklaart niet over dit geld te beschikken en gezien het bestaande systeem acht u zich als Kaukasiër niet in staat om dergelijke rechtszaak te winnen (CGVS 05/02/20, p. 15). Deze verklaringen zijn echter niet afdoende om uw frappant gebrek aan interesse en het gebrek aan moeite dat u deed om informatie te verkrijgen te verantwoorden. U bent namelijk jurist van opleiding en u heeft nog vrienden onder uw oude studiegenoten. Met andere woorden had u wel degelijk de mogelijkheden om minstens pogingen te ondernemen om extra informatie te verkrijgen aangaande uw eigen rechtszaak. Van een jurist die omwille van een gegronde vrees voor vervolging zijn land van herkomst heeft verlaten, zou minstens verwacht kunnen worden dat hij alles in zijn macht zou ondernemen om meer te weten te komen over zijn eigen rechtszaak, wat in casu niet het geval is. Dergelijke desinteresse aangaande uw eigen zaak ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Naast het gebrek aan interesse in uw eigen zaak legt u uiterst verwarrende verklaringen af met betrekking tot het geheel van uw rechtszaak (de schadeclaim die u heeft ingediend tegen uw vervolger, de tegenklacht die tegen u werd ingediend en het proces dat er van is gekomen). Ten eerste bent u tegenstrijdig betreffende het moment van de tegenklacht. Eerst beweert u dat die enkele dagen na uw eigen klacht werd ingediend (CGVS 05/02/20 p.10), bij uw tweede persoonlijk onderhoud is het pas een maand na uw eigen klacht geworden (CGVS 09/07/20 p.12). Daarnaast verklaart u, zoals reeds werd opgemerkt, enerzijds dat het proces werd afgerond in uw afwezigheid. U weet dat uw vervolger een administratieve boete van 3500 roebel werd opgelegd en dat de zaak werd afgesloten (CGVS 05/02/20 p.11). U probeerde een kopie te krijgen van het vonnis, maar dat was volgens uw advocaat niet mogelijk. U verklaart ook onmogelijk de inhoud van het vonnis te weten te kunnen komen, maar u weet zelf niet waarom dit onmogelijk is en beperkt zich tot de vage opmerking: "misschien omdat hij al een regeling heeft met hem." (CGVS 09/07/20 p.15). Hoewel u niet weet wanneer die beslissing precies werd genomen, was u nog in Ingoesjetïë toen u dit nieuws vernam (CGVS 05/02/20, p. 11). Deze verklaring valt echter niet te rijmen met uw verdere verklaringen, namelijk dat u tweemaal door de rechtbank werd opgeroepen waarvan de laatste herhaalde oproeping dateert van 28 augustus 2018 (CGVS 05/02/20, p. 14), en dat de zaak automatisch werd afgesloten omdat u tweemaal niet kwam opdagen (CGVS 09/07/20 p.16). Op het moment van uw laatste oproeping bevond u zich volgens uw administratieve dossier echter al in België. Hierdoor worden verdere vraagtekens geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U spreekt zich daarenboven nogmaals tegen wanneer u verklaart dat u zich voor het eerste vonnis, nog voor de definitieve beslissing werd genomen, zich niet meer in Rusland bevond (CGVS 05/02/20, p. 14). Geconfronteerd met uw tegenstrijdigheid (u verklaarde eerder namelijk nog in Ingoesjetïë te zijn geweest toen u de strafmaat te weten kwam), antwoordt u dat het CGVS het Russische systeem nooit zal begrijpen. U verklaart dat de rechtbank u als getuige kan oproepen en ze pas daarna een beslissing kunnen nemen. Uw uitleg bevestigt enkel de redenering achter uw eigen tegenstrijdige verklaringen, waardoor deze blijven standhouden. Bijgevolg kan geen geloof meer worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten.

In dit kader wordt bijkomend opgemerkt dat u, behalve een foto van een oproepingsbriefje, geen enkel begin van bewijs neerlegt aangaande deze rechtszaak. Nochtans heeft u zelf een klacht ingediend, is er een klacht tegen u ingediend, werd u tweemaal opgeroepen door de rechtbank en is er een vonnis geveld. Van een jurist die een verzoek om internationale bescherming indient kan minstens verwacht worden dat hij zijn asielrelaas zo uitgebreid mogelijk staft aan de hand van documenten, zeker indien het over een rechtszaak gaat, wat in casu niet het geval is. Uw verklaring voor het niet hebben van die documenten, zoals hierboven reeds vermeld, is niet voldoende. Wat betreft de foto van een oproepingstelegram wordt opgemerkt dat het hier slechts over een foto gaat en dat de bewijswaarde hiervan quasi nihil is. Zo kan de authenticiteit van dit briefje op geen enkele manier worden nagegaan en kan dit door eenieder zijn opgesteld. Gegeven bovenstaande wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten.

Gegeven bovenstaande bent u er niet geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ook de documenten die u ter staving van uw asielrelaas heeft neergelegd, kunnen hier niets aan wijzigen. Zo werden uw twee psychologische attesten hierboven reeds besproken (cf. supra). Voor wat betreft de foto's van uw beschadigde auto en de foto's van uw verwondingen wordt opgemerkt dat deze foto's op geen enkele manier uw vervolgingsfeiten kunnen staven. Deze foto's kunnen namelijk in eender welke context, omstandigheid en op eender welk tijdstip genomen zijn. Bovendien krijgen documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande analyse. Voor wat betreft de foto's van uw

werkbadge, de foto van uw werkwagens, de foto's over uw werkactiviteiten, uw werkcontract en het attest van uw werk, wordt opgemerkt dat deze louter betrekking hebben op uw job en uw functie, aan dewelke op zich niet getwijfeld wordt. Voor wat betreft de foto's van uw medisch boekje wordt opgemerkt dat de beschreven verwondingen en opnames geen uitsluitel kunnen bieden over de omstandigheden en context in dewelke u deze verwondingen heeft opgelopen. Aangezien u hierover reeds geen geloofwaardige verklaringen aflegt, verandert dit medische boekje niets aan bovenstaande analyse. Wat betreft de kopie van uw binnenlands Russisch paspoort en uw origineel buitenlands paspoort wordt gesteld dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet worden betwist. Ook uw rijbewijs heeft louter betrekking op het feit dat u gewettigd bent om in de Russische Federatie te rijden, wat evenmin wordt betwist. De foto van uw oproepingsbrief werd hierboven reeds besproken (cf. supra).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

U vroeg tweemaal om een kopie van de notities van de persoonlijke onderhouds van 05/02/2020 en 09/07/2020. De eerste kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 12/03/2020 en de tweede op 23/07/2020. Op 23/07/2020 ontving het CGVS een mail waarin u zegt dat u na een vertaling via Google heeft opgemerkt dat er vele info incorrect zou zijn. Evenwel dient te worden opgemerkt dat Google translate, zoals u trouwens zelf aangeeft, geenszins kan beschouwd worden als een feilloos vertaalinstrument. Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat u zich volstrekt op de vlakte houdt van wat er precies verkeerd zou zijn met de informatie die in het notitiesverslag te vinden is en blijft het tot op heden dus onduidelijk wat u precies bedoelt. Gelet op de vaststelling dat er intussen ruim zes weken verstreken zijn sinds het verzenden van de notities en uw antwoord, kan worden gesteld dat u (al dan niet met behulp van een derde) en/of uw advocaat (of een vervanger) intussen ruimschoots de tijd hebben gekregen om in concreto aan te geven welke info precies verkeerd zou zijn. Het CGVS kan enkel vaststellen dat er geen indicaties in het dossier voorhanden zijn die er op zouden wijzen dat het onderhoud niet vlot zou zijn verlopen noch dat er inhoudelijke vertaalproblemen zich zouden hebben voorgedaan. Bovendien kan worden opgemerkt dat beide onderhouds zich hebben voltrokken met bijstand van dezelfde tolk. Na het eerste onderhoud kwam evenmin enige bemerking tot bij het CGVS inzake eventuele vertaalproblemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

*Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."*

Verzoeker geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de materiële motiveringsplicht en aangaande de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. In dit kader poneert hij op algemene wijze:

"In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten."

Met betrekking tot zijn verklaringen inzake de dreig telefoons, doet verzoeker vervolgens gelden:

"Verwerende partij zoekt tegenstellingen die er niet zijn. Tijdens het gehoor is er klaarblijkelijk een misverstand ontstaan. Toen verzoekende partij hiermee geconfronteerd werd, heeft zij deze uitgeklaard. Zij begrijpt niet waarom verwerende partij zich hierop blijft fixeren. De bedreigingen begonnen als voor verzoekende partij een klacht had neergelegd, dit was tevens ook een van de motieven die haar aanzetten om een klacht neer te leggen. Verwerende partij zoekt spijkers op laag water."

Waar zijn relaas onaannemelijk en onlogisch wordt bevonden, geeft verzoeker aan:

"Verwerende partij acht het relaas van verzoekende partij onwaarschijnlijk maar dit betekent niet dat het niet waar zou zijn of dat verzoekende partij gelogen zou hebben over de gang van zaken. Het is natuurlijk voor verzoekende partij onmogelijk op argumenten in te brengen tegen dergelijke motivering gezien haar niets wordt verweten doch verwerende partij louter voortgaat op haar subjectief gevoel om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken."

Aangaande het aan hem verweten gebrek aan interesse, betoogt verzoeker:

"Verzoekende partij bevond zich ondertussen in België, had asiel aangevraagd en had in Rusland geen enkele mogelijkheid meer om verdere info te bekomen omtrent haar zaak. Het had voor haar ook geen zin om dat verder uit te pluizen en daar geld voor te betalen, gezien zij hier niet wijzer uit zou geworden zijn."

Verzoekende partij heeft erg uitgebreid uiteengezet wat haar is overkomen en waarom zij niet terug kan keren naar Rusland:

p. 8 CGVS

(...)"

Verzoeker concludeert op basis van het voorgaande dat verweerder hem ten onrechte internationale bescherming heeft onzegd.

2.2. Verzoeker vraagt op grond van hetgeen vooraangaat in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gemotiveerd wordt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen."

Zo blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat u sommige zaken vergeet en dat u 'niet helemaal in orde bent' (CGVS 05/02/20, p. 7, 11). Daarnaast bent u zenuwachtig en heeft u stress. Na grondige analyse blijkt evenwel dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Vooreerst wordt opgemerkt dat de psychologische attesten, die u ter staving van uw

problematiek voorlegt, uiterst summier zijn en slechts enkele zinnen bevatten. In dit kader kan van een verzoeker echter minstens verwacht worden dat hij een uitgebreid en gedetailleerd medisch attest zou neerleggen, wat in casu niet het geval is. De inhoud refereert naar de symptomen die u ervaart en er wordt gesteld dat er zich in casu een psycho-traumatische symptomatologie voordoet. Er wordt opgemerkt dat uw diagnose werd gesteld op basis van slechts twee consultaties (CGVS 05/02/20, p. 11). Hieruit volgt dan ook dat deze attesten op geen enkele manier uitsluitel kunnen bieden met betrekking tot de werkelijkheid, de draagwijdte of de ernst van de diagnose. Gegeven bovenstaande kan uit deze attesten geenszins worden afgeleid dat u in het bijzonder aan geheugenproblemen zou lijden, laat staan dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. Bijgevolg werden er u in dit kader geen specifieke steunmaatregelen verleend. Hoewel er verder begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u zenuwachtig bent en u stress ervaart, rechtvaardigt dit geen bijkomende steunmaatregelen. Het is immers niet onlogisch dat een verzoeker enige vorm van stress ervaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Hierbij wordt overigens opgemerkt dat u in het begin van beide persoonlijke onderhouds gesprekken aangaf dat u zich zowel fysiek als mentaal in staat voelde om het interview te doen en dat u ook op het einde van uw interviews geen problemen aanhaalde in dit kader (CGVS 05/02/20, p. 2, 18; CGVS 09/07/20 p.3, 19). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Derhalve dient verweerder te worden bijgetreden waar deze stelt dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees voor vervolging, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door enkele divergerende verklaringen. Zo legt u verwarrende en veranderlijke verklaringen af over het moment waarop u dreigtelefoons begon te krijgen van uw vervolgers. Enerzijds verklaart u meermaals dat de dreigtelefoons begonnen vanaf het moment dat u een klacht had ingediend tegen V. (...) en Rosatom, meer bepaald vanaf het moment dat V. (...) kennis had genomen van uw klacht (CGVS 05/02/2020 p. 10 en CGVS 09/07/2020 p.8, 10 en 12). U zegt daarenboven dat van zodra V. (...) vernomen had van uw klacht, hij dezelfde dag nog een tegenklacht indiende en u daarvan ook op de hoogte bracht (CGVS 09/07/20 p.13). Anderzijds beweert u echter dat u al telefonisch bedreigd werd nog voor het moment dat V. (...) u vertelde over zijn tegenklacht (CGVS 09/07/20 p.13-14). U werd hierop gewezen op de volatiliteit en het moeilijk verzoenbare karakter van uw verschillende verklaringen. Immers vallen de beweemde eerdere telefonische bedreigingen die u inroept moeilijk te rijmen met uw herhaalde uiteenzetting als zouden de telefonische bedreigingen zijn gestart nadat uw vervolger kennis had genomen van uw klacht en dus ook nadat hij diezelfde dag zelf een tegenklacht indiende. U beperkte uw repliek evenwel louter tot het vasthouden aan één versie van de feiten, namelijk dat u reeds voor de klacht bedreigingen ontving. Geconfronteerd met het feit dat u eerder wel degelijk het tegenovergestelde beweemde en verschillende malen de dreigtelefoons situeert vanaf de kennisname van uw klacht door V. (...), maakt u een vergezocht onderscheid tussen de verschillende soorten bedreigingen en zegt u dat de bedreigingen voor zijn kennisname van de klacht eerder bedreigingen waren in de trant van: “ga weg” en na zijn kennisname van de klacht veranderden het in werkelijke doodsbedreigingen (CGVS 09/07/20 p.14). Deze gekunstelde redenering is echter geenszins in staat bovenstaande incoherentie te verklaren. Het feit dat u dergelijke volatiele verklaringen aflegt over het begin en de aanleiding van de dreigtelefoons, trekt de gehele geloofwaardigheid van de dreigtelefoons op zich in twijfel.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe aan te geven dat hij reeds tijdens het persoonlijk onderhoud het ontstane misverstand zou hebben

uitgeklaard en te herhalen dat hij reeds voor zijn klacht werd bedreigd. Met deze loutere herhaling en bevestiging van deze reeds eerder, tijdens zijn persoonlijke onderhouds bij het CGVS, door hem afgelegde verklaringen en door hem verstrekte uitleg, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente, inzake deze verklaringen en uitleg gedane vaststellingen.

Verzoeker laat de inhoud van de bestreden beslissing daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Daarnaast bent u ook tegenstrijdig over zowel de omvang als effectiviteit van de geldboete waartoe V. (...) door de rechtbank veroordeeld zou zijn ten gevolge van uw klacht. Ten eerste verandert het bedrag van de geldboete voortdurend doorheen uw relaas. Zo zegt u eerst dat hij veroordeeld zou zijn tot een geldboete van slechts 3500 roebel (CGVS 05/02/20 p.11). Even later is dit nog maar (een overigens hypothetische) 1500 roebel (CGVS 05/02/20 p.11, 14-15) en nog later zegt u dat u het niet weet maar dat A. (...) vertelde dat hij een geldboete tot 7000 roebel zou krijgen. Bovendien ontkende u hierop categoriek dat u eerder gewag zou hebben gemaakt van de voornoemde bedragen van 1500 en 3500 roebel (CGVS 09/07/20 p.16). Naast de omvang van de geldboete bent u ook tegenstrijdig over het feit of u überhaupt wel zeker weet of hij effectief veroordeeld werd tot een geldboete. Gevraagd naar wat u wist over het verloop van de procedure verklaarde u eerst letterlijk: “Proces is al geweest, zonder mij. [...] Ik weet alleen dat hij een boete kreeg van 3500 roebel. Die zaak is afgesloten. [...]” (CGVS 05/02/20 p. 11), daarna weet u het echter plots zelf niet meer en zegt u dat A. (...) u louter vertelde dat hij een lage boete zou krijgen (CGVS 05/02/20 p.14-15) en nog later zegt u dat zelfs A. (...) niet wist of V. (...) nu al dan niet veroordeeld werd tot een geldboete maar dat het pure speculatie was (CGVS 09/07/20 p.15). Bovenstaande tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de waarschijnlijkheid van de gerechtelijke procedure tegen V. (...) en ondermijnen zo verder uw gehele geloofwaardigheid.”
Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Gelet op de voormelde vaststellingen, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven en wordt verweerder door de Raad gevolgd waar deze motiveert:

“De dreigtelefoons en de rechtszaak tegen V. (...) en Rosatom zijn nochtans cruciale elementen binnen uw relaas. U verklaart immers zelf dat deze rechtstreeks hebben bijgedragen aan uw definitieve vertrek uit Rusland. Na de mislukte veiligheidstest en het auto-ongeval bleef u gewoon verder werken in de kerncentrale omdat u hoopte dat de problemen wel zouden overwaaien (CGVS 09/07/20 p.12). Het is pas nadat u de dreigtelefoons begon te krijgen dat u besepte dat ze u niet met rust zouden laten en u besloot te vertrekken. Gelet op het gegeven dat de dreigtelefoons en rechtszaak zulke belangrijke onderdelen uitmaken van uw asielaanvraag, kan op zijn minst verwacht worden dat u ter zake meer coherente en eenduidiger verklaringen zou afleggen. De vaststelling dat u evenwel volatiele en onderling divergerende verklaringen aflegde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw gehele asielaanvraag.”

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voorts wordt uw geloofwaardigheid ook aangetast door enkele weinig aannemelijke en onlogische gebeurtenissen. Zo is het ten eerste weinig waarschijnlijk dat de FSB u een valse bom zou laten plaatsen op de site die door medewerkers van Rosatom zou moeten worden gecontroleerd op veiligheid zonder dat de FSB Rosatom zelf van deze controletest op de hoogte zou brengen. Volgens uw verklaring heeft de FSB namelijk nauwe banden met Rosatom en maakten de twee FSB-agenten die u benaderden zelf deel uit van Rosatom (CGVS 05/02/20 p.16; CGVS 09/07/20 p.4). Uit uw verklaringen blijkt dat de FSB ervan uitging dat u de medewerkers van Rosatom zou inlichten over de aanwezigheid van deze valse bom tijdens hun controle van jullie site (CGVS 09/07/20 p.4-5). Achteraf, na de mislukte controle, vroegen de FSB'ers u ook om alsnog een papier te ondertekenen dat de controle door Rosatom gelukt was om zo het resultaat van de tender te manipuleren (CGVS 09/07/20 p.6-7). Aangezien het om zo'n monstercontract ging zou dan toch ook verwacht kunnen worden dat de FSB en Rosatom zich beter zouden organiseren indien ze werkelijk fraude wilden plegen. Het is dan ook opmerkelijk dat de FSB de (beslissings)macht aan een derde (die op dat moment overigens nog maar twee maanden daar werkte) zou geven en hem een dergelijke sleutelrol te laten spelen bij deze tender en dus inzake het lot van Rosatom. Zelf verklaart u hierover dat de FSB er van uit ging dat u Rosatom wel op de hoogte zou brengen omdat uw voorganger dat ook steeds deed (CGVS 09/07/20 p.5). Het loutere feit dat uw voorganger Rosatom steeds vooraf waarschuwde bij controles en dat u dat daarom ook zou doen, lijkt echter een nogal sterke aanname in verhouding met wat er op het spel staat. Bovendien kan er op gewezen worden dat u zelf verklaart altijd geweigerd te hebben om deel te nemen aan fraude en diefstal binnen het bedrijf (i.t.t. uw voorganger) (CGVS 05/02/20 p.8; CGVS 09/07/20 p.7). U verklaart letterlijk: “Ik heb ook altijd gezegd dat ik niet bereid was iets illegaals te doen en dat wisten

ze.” (CGVS 09/07/20 p.7). Ook vertelt u zelf dat u niet meteen akkoord ging om mee te spelen in de veiligheidscontrole maar wel eerst enkele garanties vroeg, zoals een schriftelijk akkoord van uw directeur en de aanwezigheid van camera’s (CGVS 05/02/20 p.8). Deze camera’s zouden er bovendien later toe leiden dat het incident niet gewoon onder de mat geveegd kon worden maar dat verschillende werknemers van Rosatom strafrechtelijk vervolgd werden (CGVS 09/07/20 p.6, p.11). Geconfronteerd met het feit dat het dan toch zeer risicovol is voor de FSB om het lot van de tender in de handen te leggen van iemand die altijd al geweigerd heeft deel te nemen aan fraude, verandert u uw eerdere verklaringen en zegt u dat u nooit letterlijk geweigerd had tegenover de FSB en bij aanbiedingen tot fraude altijd dubbelzinnig antwoordde om uzelf in te dekken (CGVS 09/07/20 p.11-12). U antwoordde naar eigen zeggen op het verzoek om toekomstige controles door te geven met “we zullen zien” (CGVS 09/07/20 p.12). Hoewel deze repliek inderdaad geen letterlijke weigering om deel te nemen aan de fraude betreft, kan deze repliek in hoofde van de FSB en Rosatom bezwaarlijk als positief worden beschouwd, laat staan dat zij hieruit een geruststellende instemming van uw kant zouden kunnen afleiden. Er kan daarentegen worden verwacht dat een dergelijke houding van uwentwege bij uw belagers minstens moet geleid hebben tot een zekere behoedzaamheid en doortastendheid. Bovendien moet in deze met klem worden benadrukt dat uw eigen bedrijf, Titan II, eveneens aan de tender deelnam en dus een rechtstreekse concurrent was van Rosatom (CGVS 05/02/20 p.8). In die context kan redelijkerwijs worden gesteld dat het van elke logica gespeend is dat de FSB net op iemand van dit bedrijf zou gaan rekenen om informatie over een controle door te geven en dat de FSB er dus zomaar van zou uitgaan dat u uw eigen werkgever zou benadelen, zonder enige garanties over uw bereidheid tot het plegen van frauduleuze handelingen, en zonder dat zij zelf hun collega’s van Rosatom op de hoogte te brengen over een nakende controle. Bijgevolg worden er verder twijfels geuit bij de geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten.

Een volgende gebrek aan logica en aannemelijkheid kan gevonden worden in uw redenen om een klacht in te dienen tegen Rosatom en V. (...). U verklaart dat u een klacht indiende nadat de onderhandelingen over een schadevergoeding voor de door u geleden materiële en morele schade n.a.v. het verkeersongeval waren stuk gelopen (CGVS 05/02/20 p.9). V. (...) stelde u een geringe vergoeding voor van 25000 Roebel. Vervolgens eiste u middels uw klacht een schadevergoeding van 3 miljoen roebel (CGVS 05/02/20 p.9). Tegelijk zegt u echter dat u al van in het begin af aan wist dat uw klacht niets zou opleveren en V. (...) nooit veroordeeld zou worden tot een ernstige geldboete (CGVS 05/02/20 p.15; CGVS 09/07/20 p.15). Gevraagd waarom u een zinloze klacht in zou dienen, antwoordt u dat u gewoon iets slechts wou terug doen tegen uw vervolgers (CGVS 09/07/20 p.16). Geconfronteerd met het feit dat het toch erg risicovol is om een klacht in te dienen tegen zeer gevaarlijke personen (die u bovendien al eerder probeerden te vermoorden) louter omwille van symbolische redenen, antwoordt u dat u toch hoopte iets van compensatie te krijgen met uw klacht (CGVS 09/07/20 p.16). Opnieuw herhaalt u echter dat de gerechtelijke procedure volledig zinloos was, dat u ab initio zelfs nooit van plan was om naar de rechtbank te gaan (CGVS 09/07/20 p.15) en dat het u zelfs niet interesseert tot welke geldboete V. (...) nu uiteindelijk veroordeeld werd (CGVS 09/07/20 p.16). U slaagt er dan ook niet in een logische verklaring te geven voor de reden van uw bijzonder risicovolle klacht, wiens verregaande gevolgen bovendien mee de doorslag hebben gegeven voor uw vertrek. Voorgaand beweerde verloop zet de aannemelijkheid van uw relaas dan ook verder op losse schroeven.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe deze motieven boudweg en op algemene en ongefundeerde wijze te ontkennen en te betwisten. Door eenvoudigweg te poneren dat het gegeven dat zijn relaas onwaarschijnlijk is niet betekent dat het niet waar is, ontkracht verzoeker de veelheid aan voormelde, concrete motieven in het geheel niet. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“Ten slotte wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd door uw opvallende gebrek aan kennis en bijhorende desinteresse aangaande de afhandeling uw eigen rechtszaak, wat op zich opnieuw moeilijk te rijmen valt met het voornoemde risico dat u nam om deze op te starten. Zo bent u niet op de hoogte van het soort zaak in dewelke uw klacht is geëvolueerd, een administratieve zaak of een strafzaak (ofschoon u zelf dit onderscheid naar boven bracht tijdens uw onderhoud), weet u niet wat er door de tegenpartij werd geëist en weet u al evenmin met zekerheid of er al een definitieve beslissing is gevallen. Enerzijds verklaart u dat het geen zin heeft om dat te weten (CGVS 05/02/20, p. 15) en dat het u niet kan schelen (CGVS 05/02/20, p. 14; CGVS 09/07/20 p.15).

Anderzijds zegt u dat het onmogelijk is om die dingen te weten te komen (CGVS 05/02/20, p. 15). Nadat u via uw vriend A. (...) te weten kwam dat het niet veel zin had om verder te gaan met deze zaak heeft u op geen enkele manier nog geprobeerd om hierover verdere informatie te verkrijgen. U verklaart dat u al in België was op dat moment en u vraagt zich luidop af of u veel geld had moeten betalen om een

advocaat in te huren. U verklaart niet over dit geld te beschikken en gezien het bestaande systeem acht u zich als Kaukasiër niet in staat om dergelijke rechtzaak te winnen (CGVS 05/02/20, p. 15). Deze verklaringen zijn echter niet afdoende om uw frappant gebrek aan interesse en het gebrek aan moeite dat u deed om informatie te verkrijgen te verantwoorden. U bent namelijk jurist van opleiding en u heeft nog vrienden onder uw oude studiegenoten. Met andere woorden had u wel degelijk de mogelijkheden om minstens pogingen te ondernemen om extra informatie te verkrijgen aangaande uw eigen rechtszaak. Van een jurist die omwille van een gegronde vrees voor vervolging zijn land van herkomst heeft verlaten, zou minstens verwacht kunnen worden dat hij alles in zijn macht zou ondernemen om meer te weten te komen over zijn eigen rechtszaak, wat in casu niet het geval is. Dergelijke desinteresse aangaande uw eigen zaak ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met de loutere herhaling van zijn beweringen inzake het feit dat het geld zou kosten en onmogelijk zou zijn om meer informatie te verkrijgen, doet verzoeker namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voorgaande, betreffende deze beweringen en zijn overige, in dit kader afgelegde verklaringen gedane vaststellingen.

Daarenboven laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Naast het gebrek aan interesse in uw eigen zaak legt u uiterst verwarrende verklaringen af met betrekking tot het geheel van uw rechtszaak (de schadeclaim die u heeft ingediend tegen uw vervolger, de tegenklacht die tegen u werd ingediend en het proces dat er van is gekomen). Ten eerste bent u tegenstrijdig betreffende het moment van de tegenklacht. Eerst beweert u dat die enkele dagen na uw eigen klacht werd ingediend (CGVS 05/02/20 p.10), bij uw tweede persoonlijk onderhoud is het pas een maand na uw eigen klacht geworden (CGVS 09/07/20 p.12). Daarnaast verklaart u, zoals reeds werd opgemerkt, enerzijds dat het proces werd afgerond in uw afwezigheid. U weet dat uw vervolger een administratieve boete van 3500 roebel werd opgelegd en dat de zaak werd afgesloten (CGVS 05/02/20 p.11). U probeerde een kopie te krijgen van het vonnis, maar dat was volgens uw advocaat niet mogelijk. U verklaart ook onmogelijk de inhoud van het vonnis te weten te kunnen komen, maar u weet zelf niet waarom dit onmogelijk is en beperkt zich tot de vage opmerking: "misschien omdat hij al een regeling heeft met hem." (CGVS 09/07/20 p.15). Hoewel u niet weet wanneer die beslissing precies werd genomen, was u nog in Ingoesjetïë toen u dit nieuws vernam (CGVS 05/02/20, p. 11). Deze verklaring valt echter niet te rijmen met uw verdere verklaringen, namelijk dat u tweemaal door de rechtbank werd opgeroepen waarvan de laatste herhaalde oproeping dateert van 28 augustus 2018 (CGVS 05/02/20, p. 14), en dat de zaak automatisch werd afgesloten omdat u tweemaal niet kwam opdagen (CGVS 09/07/20 p.16). Op het moment van uw laatste oproeping bevond u zich volgens uw administratieve dossier echter al in België. Hierdoor worden verdere vraagtekens geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U spreekt zich daarenboven nogmaals tegen wanneer u verklaart dat u zich voor het eerste vonnis, nog voor de definitieve beslissing werd genomen, zich niet meer in Rusland bevond (CGVS 05/02/20, p. 14). Geconfronteerd met uw tegenstrijdigheid (u verklaarde eerder namelijk nog in Ingoesjetïë te zijn geweest toen u de strafmaat te weten kwam), antwoordt u dat het CGVS het Russische systeem nooit zal begrijpen. U verklaart dat de rechtbank u als getuige kan oproepen en ze pas daarna een beslissing kunnen nemen. Uw uitleg bevestigt enkel de redenering achter uw eigen tegenstrijdige verklaringen, waardoor deze blijven standhouden. Bijgevolg kan geen geloof meer worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten.

In dit kader wordt bijkomend opgemerkt dat u, behalve een foto van een oproepingsbriefje, geen enkel begin van bewijs neerlegt aangaande deze rechtszaak. Nochtans heeft u zelf een klacht ingediend, is er een klacht tegen u ingediend, werd u tweemaal opgeroepen door de rechtbank en is er een vonnis geveld. Van een jurist die een verzoek om internationale bescherming indient kan minstens verwacht worden dat hij zijn asielrelaas zo uitgebreid mogelijk staft aan de hand van documenten, zeker indien het over een rechtszaak gaat, wat in casu niet het geval is. Uw verklaring voor het niet hebben van die documenten, zoals hierboven reeds vermeld, is niet voldoende. Wat betreft de foto van een oproepingstelegram wordt opgemerkt dat het hier slechts over een foto gaat en dat de bewijswaarde hiervan quasi nihil is. Zo kan de authenticiteit van dit briefje op geen enkele manier worden nagegaan en kan dit door eenieder zijn opgesteld. Gegeven bovenstaande wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen hebben stuk voor stuk betrekking op de kernelementen in verzoekers voorgehouden asielrelaas en volstaan, dit in tegenstelling met wat verzoeker poneert in het verzoekschrift, ruimschoots om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen en vrees voor vervolging.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"Ook de documenten die u ter staving van uw asielrelaas heeft neergelegd, kunnen hier niets aan wijzigen. Zo werden uw twee psychologische attesten hierboven reeds besproken (cf. supra). Voor wat betreft de foto's van uw beschadigde auto en de foto's van uw verwondingen wordt opgemerkt dat deze foto's op geen enkele manier uw vervolgingsfeiten kunnen staven. Deze foto's kunnen namelijk in eender welke context, omstandigheid en op eender welk tijdstip genomen zijn. Bovendien krijgen documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande analyse. Voor wat betreft de foto's van uw werkbadge, de foto van uw werkwagens, de foto's over uw werkactiviteiten, uw werkcontract en het attest van uw werk, wordt opgemerkt dat deze louter betrekking hebben op uw job en uw functie, aan dewelke op zich niet getwijfeld wordt. Voor wat betreft de foto's van uw medisch boekje wordt opgemerkt dat de beschreven verwondingen en opnames geen uitsluitsel kunnen bieden over de omstandigheden en context in dewelke u deze verwondingen heeft opgelopen. Aangezien u hierover reeds geen geloofwaardige verklaringen aflegt, verandert dit medische boekje niets aan bovenstaande analyse. Wat betreft de kopie van uw binnenlands Russisch paspoort en uw origineel buitenlands paspoort wordt gesteld dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet worden betwist. Ook uw rijbewijs heeft louter betrekking op het feit dat u gewettigd bent om in de Russische Federatie te rijden, wat evenmin wordt betwist. De foto van uw oproepingsbrief werd hierboven reeds besproken (cf. supra)."

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing niet betwist waar gesteld wordt:

"U vroeg tweemaal om een kopie van de notities van de persoonlijke onderhouden van 05/02/2020 en 09/07/2020. De eerste kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 12/03/2020 en de tweede op 23/07/2020. Op 23/07/2020 ontving het CGVS een mail waarin u zegt dat u na een vertaling via Google heeft opgemerkt dat er vele info incorrect zou zijn. Evenwel dient te worden opgemerkt dat Google translate, zoals u trouwens zelf aangeeft, geenszins kan beschouwd worden als een feilloos vertaalinstrument. Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat u zich volstrekt op de vlakte houdt van wat er precies verkeerd zou zijn met de informatie die in het notitiesverslag te vinden is en blijft het tot op heden dus onduidelijk wat u precies bedoelt. Gelet op de vaststelling dat er intussen ruim zes weken verstreken zijn sinds het verzenden van de notities en uw antwoord, kan worden gesteld dat u (al dan niet met behulp van een derde) en/of uw advocaat (of een vervanger) intussen ruimschoots de tijd hebben gekregen om in concreto aan te geven welke info precies verkeerd zou zijn. Het CGVS kan enkel vaststellen dat er geen indicaties in het dossier voorhanden zijn die er op zouden wijzen dat het onderhoud niet vlot zou zijn verlopen noch dat er inhoudelijke vertaalproblemen zich zouden hebben voorgedaan. Bovendien kan worden opgemerkt dat beide onderhouden zich hebben voltrokken met bijstand van dezelfde tolk. Na het eerste onderhoud kwam evenmin enige bemerking tot bij het CGVS inzake eventuele vertaalproblemen."

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de reeds hoger aangevoerde en besproken asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig onverlet waar omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet gemotiveerd wordt:

"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in

Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd gelden. Derhalve toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op het voorgaande, kan de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel niet worden aangenomen. Dit beginsel is immers enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT